

з'єднання з Ним і переповнилися благодаттю спасіння. Церковний рік є періодом, що дає можливість виховувати у вірі не тільки себе, але і своїх дітей.

Якщо батьки беруть участь в діяльності і життя Церкви не тільки під час богослужінь, але і в інший час, сила їх прикладу має величезний вплив на дітей.

Перед Україною стоять величезний виклик, – представник Ватикану в Україні

Архієпископ Томас Едвард Галліксон, апостольський нунцій в Україні надав неупереджену оцінку труднощів, перед якими стоїть Церква в Україні, виступаючи перед представниками міжнародної організації «Допомога Церкві у потребі» 23 вересня 2014 р.

Архієпископ Галліксон зазначив, що сьогодні Україна потерпає від «дестабілізації, спровокованої переважно хизацтвами української кримінальної олігархії (які і надалі тривають), посиленої російською агресією супроти її територіальної цілісності та суверенітету».

Загалом про кризу владика сказав: «Неоголошена війна, яку Російська Федерація веде проти України, дестабілізувала країну, яка і так піддавалась жорстокому випробуванню через грабежі доморощених і іноземних спекулянтів (не лише з Росії), які надривали її економічну і соціальну тканину шматок за шматком, особливо у період після незалежності 1991 року. Окрім того, Україна лише зараз оговтується після усунення структур, що перебували під рабством радянського комуністичного минулого, які іншим країнам Центральної і Східної Європи вдалося усунути чи хоча б розпочати змінювати одразу після падіння Берлінської Стіни».

Папський нунцій розповів, що католицькі храми зазнали важкої руйнації під час нещодавніх боїв, і навіть після того, як припиниться насильство, будуть необхідними великі кошти для відбудови і віднови їх. Католицьких священиків і монахів вигнали з певних територій, де є активними російські війська – особливо в Криму – і під питанням залишається можливість того, чи дозволять їм повернутись.

«Якщо російська агресія припиниться завтра, то окрім відбудови сходу, перед Україною стоять величезний виклик, який полягатиме у викоріненні корупції та встановленні справедливого суспільства», – зазначив представник Ватикану в Україні.

Наміри на жовтень для кола «Живого Розарія»

Загальна: Щоб Господь дав мир найбільш змученим війнами і насильством регіонам світу, а також і в нашій країні.

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 115

XXVI Неділя Звичайна 28.09 - 5.10.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя 5 жовтня 2014 р. XXVII Неділя Звичайна

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

- **Катехеза для дітей** – субота 17.⁰⁰ год.
- Місяць жовтень присвячений Пресвятій Діві Марії – кожного дня **молимося Розарій**. Молитва на Розарії: – в храмі кожного дня за 20 хв. перед Святою Месою. Ті, що не можуть прийти до храму на спільну молитву - нехай моляться спільно цілою родиною.
- 29 вересня – свято святих Архангелів Михаїла, Гавриїла і Рафаїла.
- 1 Четвер, П'ятниця, Субота і Неділя місяця.
- В наступну неділю – благословення дітей та молоді
- **В наступну неділю – збір пожертв на «Карітас».**

Біблейський коментар на XXVI Неділя Звичайна

... вважайте в покорі один одного за більшого від себе. (Флп 2,3)

Оточуючий світ спонукає нас розділяти своє життя немов би на окремі модулі. У нас є модуль церкви і молитви, модуль роботи і родини. Є фінансовий модуль, кризовий, модуль справедливості, модуль відпочинку та багато інших! Переходячи з модуля в модуль, ми ніби перевтілюємося.

Ось ми насолоджуємося модулем Святої Літургії, але не помічаємо, як, виходячи з храму, переходимо на модуль роздратування і гніву. В сімейному модулі ми ніжно цілуємо наших дітей перед виходом на роботу, бажаємо їм гарного дня, а потрапляючи на робоче місце, включаємось у трудовий модуль: стаємо твердими і нетерпимими до своїх підлеглих і колег.

Порівняй цю модель із тим, що пропонує апостол Павло в сьогоднішньому другому читанні. Він закликає нас піклуватися один про одного весь час, а не тільки, коли ми знаходимося в «модулі співчуття». Свої слова святий Павло підтверджує прикладом Христа, Чий життя являло собою одне безперервне «так» Небесному Отцю. Це «так» керувало Ісусом у кожній ситуації - від ловитви риби до хресної смерті.

Очевидно, ми повинні долати нашу схильність «перевтілюватися» при переході з одного модуля в інший. Та сама людина, що вирішила слідувати за Христом, своєю волею покликана контролювати всі модулі, щоб Христос пере-

бував і діяв у кожному з них. Тому коли модуль відпочинку починає переходити в лінь, зупинись і відрегулюй його. Або коли робочий модуль розростається, витісняючи на другий план модуль родини і молитви, задумайся про коректування всієї системи. Дозволь Христу і Його любові керувати у всіх твоїх модулях, і ти станеш щасливою та умиротвореною людиною.

«Господи, допоможи мені думати і діяти так, як Ти. Нехай наповниться Тобою все моє життя. Нехай Твоя воля стане моєю.»

Духовність шлюбу і сім'ї

Кінцева мета людини - це зустріч з Богом. Тому кожна людина, яке б вона не мала покликання, повинна прагнути виконати це завдання, готуючись ще в земному житті до цієї зустрічі. Тим, хто перебуває в шлюбі, також необхідно виконати цю задачу, допомагаючи один одному на цьому шляху і піклуючись про те, щоб вказати цей шлях своїм дітям. Саме таке життя у вірі може згуртувати родину. Діти глибоко врастають в світ віри лише тоді, коли батьки на прикладі свого життя показують їм те, чого навчають.

Методи виховання подружжя найчастіше виносять зі своїх рідних домівок, а вони як правило бувають різними, тому необхідний один загальний план, створений подружжям. Вибираючи те, що є краще в цих методах, можна звернутися за допомогою до більш досвідченого подружжя, або скористатися багатством виховних методів, які пропонує Церква. Різниця проявляється не тільки в методах виховання, але також і в області віри. Не завжди шлюби людей бувають різних віросповідань. Ми зупинимось на тих подружніх парах, які сповідують одну і ту ж віру. Їх «близькість до Бога» буває різна, ця відстань насамперед залежить від нас самих. Якщо людина піднімається на вершину гори, вона буде бачити свій будинок, який розташований біля підніжжя гори, але це не наблизить її до будинку, хоча вона його бачить. Ми повинні пройти певний шлях, щоб досягти наміченої мети, так само відбувається і з нашим ставленням до Бога. Недостатньо «бачити» Бога присутнього в Храмах, недостатньо знати, що Він існує, але необхідно прийти до Нього, необхідно зростити в собі віру в Бога. Це стосується обох членів подружжя, їх ставлення до Бога і наскільки вони прагнуть пізнати Його Любов, і прийняти її в своє життя.

Сім'я є не тільки спільнотою любові, але також «домашньою Церквою». У сім'ї і за допомогою сім'ї Ісус Христос реалізує свій спасіння план. Батьки - це перші вчителі віри. Віра вимагає постійного збагачення - це фундамент нашого життя, тому проблеми віри повинні часто порушуватися у сімейному колі. Вихователь - це той, хто «зачинає» дитини в духовному сенсі. Виходячи з цього, виховання дітей можна розглядати як справжнє апостольство. Батьки - головні вихователі своїх дітей, і їх виховна роль надзвичайно важлива.

На початку це буде проста катехизація для маленької дитини, але з віком вона повинна також відповідати вимогам школяра, підлітка, юнака, дорослої людини. Перше уявлення про Бога повинно виникнути у дитини на прикладі батьків. Йому не досить знати, що Бог - люблячий Батько, але йому необхідно

відчувати цю любов, він повинен її бачити між батьками і досвідчувати її від них. І якщо така любов залишить слід у її душі, тоді їй не буде так важко йти по житті, вона знає, що є Бог, Який її любить.

Прикладами таких сімей, що мають взаємну любов, засновану в Бозі, яка допомогла їм виховати в дітях глибоку віру, є сім'ї св. Терези від Дитятка Ісуса, Іоанна ХХІІІ та інших святих, про які ми чули або мали можливість про них прочитати книги. Потрібно словом і прикладом вказувати дитині Христа, так як це робив апостол Павло: «Допевняйтеся самих себе, чи ви у вірі; випробуйте самих себе. Хіба не знаєте самі по собі, що Ісус Христос у вас перебуває?» (2 Кор 13: 5).

Завданням батьків є: поглиблення віри, постійне самовдосконалення, читання відповідної літератури. Кожен новий день у їхньому житті є духовним досвідом присутності Божої. Якщо наші думки будуть звернені до Бога, ми побачимо, як Він веде нас через щоденні труднощі до справжньої любові. Можливо, що не раз подружжю доведеться витягнути порожні руки, звернені до Бога за допомогою, бачачи свої недоліки, помилки і незнання в процесі виховання дітей. Так як Любов стала плоттю і увійшла в наше життя, так вона бажає увійти в кожную родину, тільки необхідно для цього відкрити двері серця. Але щоб випросити допомоги Божої, необхідна постійна молитва, що підноситься до Бога.

Святі, зображені на іконах під час молитви, дивним чином притягують наші душі до Всевишнього, до того, що приховано від нас. Їх глибока зосередженість, опущений погляд, складені руки вказують на те, що в цю мить вони усунуті від навколишнього світу, для них є Хтось невидимий, Хтось, перед Ким вони схиляють свої коліна. В них щось відбувається, якась таємниця укрита в цій зустрічі, яка вислизає від нашого погляду, але це справляє величезне враження. Те ж відбувається і з дітьми, якщо вони бачать своїх батьків на колінах перед іконою чи хрестом, при запаленою свічці з розарієм або Біблією в руках.

Лиця батьків як би освячені зсередини, вони вказують на щось важливе, і хочеться стати на коліна і зустрітися з Тим, Котрий може бути ще невідомий. Цей приклад молитви батьків може сказати дітям більше, ніж тисячі вимовлених слів.

Великий небезпекою для шлюбу є слабка віра батьків, схожа на згасаючий вогонь, який не може розпалити серця дітей, запалити їх вогнем любові до Бога, щоб вони змогли вберегти подароване їм полум'я від стількох небезпек, що зустрічаються на життєвому шляху. Величезне значення для людини має Святе Письмо. Святий Єронім каже, що «Біблія - це лист Бога людині. Вона є їжею для нашої душі, в ньому ми повинні черпати сили і світло. Щоденне читання в сімейному колі виховує в нас бажання знайти Бога в Його слові. Для дітей можна вибрати фрагменти, доступні для їх віку і потреб. Це вчить дітей поваги до книги, до Слова, звернені до них. Цей метод підготує дитину до слухання Святого Письма в Церкві під час Богослужіння і на уроках релігії. Церква відкриває для віруючих багатство сили і заслуги свого Господа, щоб зробити їх як би присутніми в кожен момент їхнього життя, і щоб віруючі могли увійти в